

Załącznik do Uchwały Nr XXXIII/312/97
Rady Miejskiej w Ostrzeszowie
z dnia 13 marca 1997r
w sprawie odrzucenia zarzutu
Pani Ewy Czech do projektu
miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego miasta Ostrzeszowa
w rejonie ul. Borek

UZASADNIENIE

Po wyłożeniu projektu planu zgodnie z art.18 ust.6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.Nr89, poz.415) do publicznego wglądu wpłynął zarzut Pani Ewy Czech - dzierżawcy części działki nr ewid.2331/7 o pow. 34 m², położonej przy ul. Al.Wolności - Borek. Na działce zlokalizowany jest pawilon handlowy stanowiący odrębną własność dzierżawcy gruntu.

Zarzut kwestionuje przeznaczenie w projekcie planu w ramach jedn. bil. UP działki nr ewid. 2331/7 na cele usług publicznych. Zainteresowany uważa, że działka powinna być przeznaczona zgodnie ze stanem faktycznym na cele usług handlu, co jest zgodne z oczekiwaniem społecznym.

Rada zważyła co następuje:

Działka nr ewid. 2331/7 położona jest w centrum miasta na placu Borek. Plac Borek jest jedynym zachowanym reliktem dawnego miasteczka Borek.

Zarząd zgodnie z art.18 ust. 2 pkt 4a ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym oraz art.11 ust.2 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i muzeach (Dz.U.Nr 10, poz.48 z późn. zm.) uzgodnił projekt planu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. W wyniku uzgodnienia Wojewódzki Konserwator Zabytków wydał wytyczne do projektu planu w piśmie nr PSOZ-Kal-12N-46/96 z dnia 21 marca 1996 roku.

W wytycznych stwierdził, że pożądanym sposobem zagospodarowania placu Borek byłoby przeznaczenie go na tereny zielone o funkcji rekreacyjnej na potrzeby służby zdrowia oraz m.in. likwidacja pawilonów handlowych.

Wytyczne wykluczają możliwość utrwalenia obecnego wykorzystania terenu i obligują Zarząd do zmiany jego przeznaczenia.

Pawilony usługowo-handlowe, w tym pawilon wnoszącego skargę usytuowane są na placu Borek na podstawie decyzji nr NB-7350-7351/1/4/91 z dnia 19 marca 1991r. wydanej przez Urząd Rejonowy w Ostrzeszowie. Pozwolenie wydano na budowę 20

pawilonów handlowo-usługowych jako obiektów tymczasowych. Zgodnie z art.3, pkt. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo Budowlane (Dz.U.Nr 89, poz. 414) przez "tymczasowy obiekt budowlany" należy rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania, w okresie krótszym do jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki.

W decyzji nie określono czasu użytkowania pawilonów, ale wynika on pośrednio z terminu umowy dzierżawy gruntu, na którym jest usytuowany. Po zakończeniu dzierżawy wnoszący zarzut utraci tytuł prawny do terenu i skończy się okres użytkowania obiektu budowlanego.

Umowa dzierżawy nr GPR-7224/13/91 zawarta została na czas określony do dnia 31 grudnia 1997r., z możliwością jej przedłużenia. Zarząd nie widzi obecnie możliwości dalszego przedłużenia umowy.

Zainteresowany miał świadomość (& 8 umowy), że obiekt tymczasowy będzie mógł być usunięty w przypadku likwidacji całego zespołu urbanistycznego.

Do czasu wygaśnięcia umowy dzierżawcy będą mogli użytkować teren w sposób dotychczasowy.

Zgodnie z art.11 ust.1 ustawy o ochronie dóbr kultury i muzeach obowiązkiem gminy jest dbałość o dobra kultury i podejmowanie działań ochronnych oraz uwzględnianie zadań ochrony zabytków w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Rada na podstawie tego przepisu i wytycznych konserwatorskich zgodnie z art.4, ust.1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym postanowiła odrzucić zarzut i utrzymać przeznaczenie działki nr ewid.2331/7 na cele usług publicznych by przywrócić funkcję reprezentacyjną placu.

Rada mając na uwadze dalsze prowadzenie działalności przez zainteresowanych zabezpieczyła w projekcie planu tereny, na które będą mogli przenieść działalność handlowo-usługową (w ramach sąsiedniej jedn.bil. U1 M lub U1). Teren ten będzie posiadał infrastrukturę techniczną: drogi dojazdowe, miejsca parkingowe, szalety publiczne.

Zainteresowany wniósł swoje postulaty w formie protestu do uchwały. Rada uznała, że dzierżawca ma interes prawny w zachowaniu dotychczasowego przeznaczenia terenu i zakwalifikowała go jako zarzut. W związku z powyższym wnoszącemu zarzut przysługuje prawo na podstawie art.24 ust.4 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym zaskarżenia uchwały do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia.